

	
Naslov dokumenta	Izvešće o provedenom savjetovanju o Prijedlogu izmjena i dopuna plana korištenja financijskih sredstava dobivenih od prodaje emisijskih jedinica putem dražbi u Republici Hrvatskoj za razdoblje do 2020. godine
Stvaratelj dokumenta, tijelo koje provodi savjetovanje	Ministarstvo zaštite okoliša i energetike
Svrha dokumenta	Izvešće o provedenom savjetovanju o Prijedlogu izmjena i dopuna plana korištenja financijskih sredstava dobivenih od prodaje emisijskih jedinica putem dražbi u Republici Hrvatskoj za razdoblje do 2020. godine
Datum dokumenta	01.07. 2019.
Verzija dokumenta	I.
Vrsta dokumenta	Izvešće
Naziv nacrt zakona, drugog propisa ili akta	Prijedlog izmjena i dopuna plana korištenja financijskih sredstava dobivenih od prodaje emisijskih jedinica putem dražbi u Republici Hrvatskoj za razdoblje do 2020. godine
Jedinstvena oznaka iz Plana donošenja zakona, drugih propisa i akata objavljenog na internetskim stranicama Vlade	/
Naziv tijela nadležnog za izradu nacrt	Ministarstvo zaštite okoliša i energetike u suradnji sa središnjim tijelima državne uprave nadležnim za područja: energetske učinkovitosti i obnovljivih izvora energije, graditeljstva, poljoprivrede, šumarstva, prometa, zaštite prirode, znanosti, turizma i zdravstva
Koji su predstavnici zainteresirane javnosti bili uključeni u postupak izrade odnosno u rad stručne radne skupine za izradu nacrt?	Nije primjenjivo.
Je li nacrt bio objavljen na internetskim stranicama ili na drugi odgovarajući način? Ako jest, kada je nacrt objavljen, na kojoj internetskoj stranici i koliko je vremena ostavljeno za savjetovanje? Ako nije, zašto?	Prijedlog izmjena i dopuna plana korištenja financijskih sredstava dobivenih od prodaje emisijskih jedinica putem dražbi u Republici Hrvatskoj za razdoblje do 2020. godine bio je objavljen na portalu e-savjetovanje od 25. travnja do 10. svibnja 2019. godine, na koje su svi zainteresirani u tom periodu mogli dostaviti svoja mišljenja i prijedloge.

<p>Koji su predstavnici zainteresirane javnosti dostavili svoja očitovanja?</p>	<p>Očitovanja su dostavili udruge Zelena akcija, Krizni Eko Kaštelanski Stožer (KEKS) te g. Siniša Bosanac i g. Tomislav Pavošević.</p>
<p>ANALIZA DOSTAVLJENIH PRIMJEDBI</p> <p>Primjedbe koje su prihvaćene</p> <p>Primjedbe koje nisu prihvaćene i obrazloženje razloga za neprihvatanje</p>	<p>U dokumentu <i>Analiza dostavljenih primjedbi</i> nalazi se detaljan pregled primjedbi i odgovora.</p>
<p>Troškovi provedenog savjetovanja</p>	<p>Provedba javnog savjetovanja nije iziskivala dodatne financijske troškove.</p>

**Izvešće o provedenom savjetovanju – PRIJEDLOG IZMJENA I
DOPUNA PLANA KORIŠTENJA FINACIJSKIH SREDSTAVA
DOBIVENIH OD PRODAJE EMISIJSKIH JEDINICA PUTEM DRAŽBI U
REPUBLICI HRVATSKOJ DO 2020. GODINE**

Korisnik	Isječak	Komentar	Odgovor predviđen za objavu na portalu e-savjetovanje.
ZELENA AKCIJA	PLAN	<p>Zajednički komentar udruga Zelena akcija i Krizni Eko Kaštelanski Stožer (KEKS): Preusmjeravanje financija na CGOe je suludo budući da su se u praksi pokazali promašena investicija: 1. Ne posluju kao na papiru zamišljeni CGOi već kao obična smetlišta (Marišćina) 2. Imaju problem s plasiranjem goriovog otpada 3. Onako kako su zamišljeni nisu u skladu s legislativom EU jer su zanemarene prethodne faze u gospodarenju s otpadom 4. Imaju daleko veći utjecaj na okoliš od planiranog i okolno se stanovništvo se neprestano truje a čemu je svjedočio i sam ministar Čorić koji je obećao zatvaranje Marišćine. 5. Neki od zamišljenih centara nemaju sređenu papirologiju. Protiv Rješenja Ministarstva zaštite okoliša a vezano za RCGO Lečevica podignut je upravni spor. 6. Preusmjeravanje sredstava u CGOe jest bacanje novaca jer se s njima ne rješava problem gospodarenja otpadom već stvaraju novi problemi za okoliš i zdravlje okolnog stanovništva. 7. Preusmjeravanje sredstava je u suprotnosti s zaključcima Saborskog Odbora za okoliš (35</p>	<p>Republika Hrvatska kao država članica EU Planom gospodarenja otpadom za razdoblje 2017. - 2022. godine (NN, br. 3/17) propisala je hijerarhiju odnosno red prvenstva gospodarenja otpadom te ima propisane ciljeve za odvajanje i recikliranje otpada. I red prvenstva gospodarenja otpadom i ciljevi su usklađeni sa ciljevima EU, jednaki su za sve države članice EU i koje RH kao država članica mora poštivati i ispuniti. Prioritet je razvijanje sustava primarnog odvajanja korisnih sirovina iz otpada, odnosno razvoj kružnog gospodarstva te u skladu s tim Ministarstvo zaštite okoliša i energetike intenzivno surađuje s jedinicama lokalne samouprave u cilju osiguranje infrastrukture za odvojeno prikupljanje otpada – nabavka spremnika, izgradnja reciklažnih dvorišta, izgradnja sortirnica, edukacija i informiranje na način da se općinama i gradovima osiguraju bespovratna sredstva iz EU fondova. Centri za sustava koji osigurava obrada ostatnog otpada koji se mora zbrinuti. Naime povećanje stope recikliranja otpada je cilj koji nema alternativu te se razvojem tehnologija mogućnosti recikliranja povećavaju, međutim uvijek će ostati dio otpada kojeg je potrebno zbrinuti u centru za gospodarenje otpadom. S tim u vezi, Republika Hrvatska je i ograničila kapacitete obrade ostatnog otpada kako bi se jasno definirali infrastrukturni kapaciteti za odvojeno prikupljanje i recikliranje otpada kao i kapaciteti za obradu ostatnog otpada prije odlaganja čime osiguravamo da ne bude prekomjernog oslanjanja na obradu miješanog komunalnog otpada.</p> <p>Sve navedeno jasno je propisano Zakonom o održivom gospodarenju otpadom (NN, br. 94/13, 73/17 i 14/19) i Planom gospodarenja otpadom i za razdoblje 2017. - 2022. gdje su u Poglavlju 10. i navedena potrebna financijska sredstva i izvori sredstava gdje je jednoznačno navedeno da se dio sredstava za provedbu planiranih projekata osigurava iz sredstava Fonda za</p>

**Krizni Eko PLAN
Kaštelanski
Stožer
(KEKS)**

sjednica) i preporukama Pučke pravobraniteljice a i smjernicama EU legislative. Apsurdno je predvidjati 355.000.000 kuna za CGO postrojenja koji će biti novi emiteri CO₂ i metana plus proizvođači gorivog smeća. Iz ovog apsurdna vidi se sva promašenost i pogubnost politike koja traži načine za financiranje promašenih, nepotrebnih i štetnih centara na uštrb daljnjeg smanjenja emisija CO₂ i drugih stakleničkih plinova u zrak. Stoga je potrebno u tablici 1 izbrisati CGO postrojenja i taj novac preusmjeriti u svrhu smanjenja proizvodnje stakleničkih plinova. Također je potrebno izbaciti stavke od 52 do 59, te u tablici 4.1 preraspodijeliti 355 milijuna kuna sa stavke CGO na druge stavke, te izbrisati poglavlje 4.9.

U Prijedlogu stavke 51 i 59 potrebno je preformulirati. Centri za gospodarenje otpadom nikako ne mogu biti prioritetni u financiranju. Izgrađeni i zamišljeni centri ne udovoljavaju načelu blizine a samim time nisu u skladu s legislativom EU i RH. Ovakvim prijedlogom preusmjeravanja novca zanemarene su prethodne faze u gospodarenju s otpadom. Prema redu prvenstva gospodarenja otpadom sprječavanje nastanka otpada, priprema za ponovnu uporabu, kompostiranje i recikliranje imaju prednost. RCGO bi trebali služiti za obradu ostatnog neodvojenog otpada. Ukoliko bi se novac preusmjerio na

zaštitu okoliša i energetska učinkovitost.

Izgradnja centara za gospodarenje otpadom doprinosi smanjenju emisija stakleničkih plinova što je prepoznato i kao mjera smanjenja emisija u Nacrtu strategije niskougljičnog razvoja RH za razdoblje do 2030. s pogledom na 2050. godinu.

Republika Hrvatska kao država članica EU Planom gospodarenja otpadom za razdoblje 2017.-2022. godine (Narodne novine br. 3/17) propisala je hijerarhiju odnosno red prvenstva gospodarenja otpadom te ima propisane ciljeve za odvajanje i recikliranje otpada. I red prvenstva gospodarenja otpadom i ciljevi su usklađeni sa ciljevima EU, jednaki su za sve države članice EU i koje RH kao država članica mora poštivati i ispuniti. Prioritet je razvijanje sustava primarnog odvajanja korisnih sirovina iz otpada, odnosno razvoj kružnog gospodarstva te u skladu s tim Ministarstvo zaštite okoliša i energetike intenzivno surađuje s jedinicama lokalne samouprave u cilju osiguranje infrastrukture za odvojeno prikupljanje otpada – nabavka spremnika, izgradnja reciklažnih dvorišta, izgradnja sortirnica, edukacija i informiranje na način da se općinama i gradovima osiguraju bespovratna sredstva iz EU fondova. Centri za gospodarenje otpadom planirani Planom dio su sustava koji osigurava obrada ostatnog otpada koji se mora zbrinuti. Naime povećanje stope

reciklažna dvorišta, centre za ponovnu uporabu i sortirnice a sve prema načelu blizine (u gradovima, mjestima) smanjile bi se emisije stakleničkih i ostalih plinova. Izgrađeni i zamišljeni centri postali bi besmisleni, a neki i suvišni. Novac se mora usmjeriti da ne dolazi do stvaranja pomiješanog komunalnog otpada. Predloženim mjerama za RCGO, za koje se predlaže alocirati do 26,80% sredstava, odnosno oko 355.000.000 HRK, neće se osigurati uspostava cjelovitog sustava gospodarenja otpadom i provedba mjera na lokalnoj, regionalnoj i nacionalnoj razini već će se novac utrošiti u RCGO. Predložena raspodjela sredstava nije nikakva mjera da se ekonomskim metodama nastoji postići smanjenje emisija plinova štetnih za okoliš, što i je svrha trgovanja emisijskim jedinicama, već čisto preusmjeravanje novca u izgradnju RCGO koji su se do sada pokazali neučinkoviti, ekonomski neopravdani i štetni po okoliš. Stoga predlažemo brisanje RCGO u stavcima 51 i 59 a umjesto RCGO uvrstiti reciklažna dvorišta, centre za ponovnu uporabu i sortirnice a sve prema načelu blizine. Poglavlje 4.9 Centri za gospodarenje otpadom potrebno je izbaciti. Očito je da ova izmjena u preusmjeravanju sredstava nije namijenjena ka smanjenju ni poboljšanju emisije štetnih stakleničkih plinova ni smanjenju onečišćenja već

recikliranja otpada je cilj koji nema alternativu te se razvojem tehnologija mogućnosti recikliranja povećavaju, međutim uvijek će ostati dio otpada kojeg je potrebno zbrinuti u centru za gospodarenje otpadom. S tim u vezi, Republika Hrvatska je i ograničila kapacitete obrade ostatnog otpada kako bi se jasno definirali infrastrukturni kapaciteti za odvojeno prikupljanje i recikliranje otpada kao i kapaciteti za obradu ostatnog otpada prije odlaganja čime osiguravamo da ne bude prekomjernog oslanjanja na obradu miješanog komunalnog otpada.

Sve navedeno jasno je propisano Zakonom o održivom gospodarenju otpadom (Narodne novine br. 94/13, 73/17 i 14/19) i Planom gospodarenja otpadom i za razdoblje 2017.-2022 gdje su u Poglavlju 10. i navedena potrebna financijska sredstva i izvori sredstava gdje je jednoznačno navedeno da se dio sredstava za provedbu planiranih projekata osigurava iz sredstava Fonda za zaštitu okoliša i energetske učinkovitost.

Izgradnja centara za gospodarenje otpadom doprinosi smanjenju emisija stakleničkih plinova što je prepoznato i kao mjera smanjenja emisija u Nacrtu strategije niskougljičnog razvoja RH za razdoblje do 2030. s pogledom na 2050. godinu.

izgradnji RCGO.
Dosadašnja praksa s
izgrađenim RCGO
pokazala je da su obična
smetlišta s velikim
negativnim utjecajem na
okoliš. Potrebno je
napomenuti da Odbor za
zaštitu okoliša i prirode
Hrvatskog sabora na 35.
(tematskoj) sjednici
održanoj 29. studenog
2018. godine proveo je
raspravu o temi
„Gospodarenje otpadom u
Republici Hrvatskoj“ te 5.
travnja 2019. godine donio
određene Zaključke
(KLASA: 351-01/18-02/16,
URBROJ: 6521-29-19-08,
Zagreb, 8. travnja 2019.) U
zaključku br. 14. Odbor
ističe da predstavnici tvrtki
koje su nositelji izgradnje i
upravljanja Centrima za
gospodarenje otpadom
(među njima i Tomislav
Čorić, ministar Ministarstva
zaštite okoliša i energetike
) nisu dali nikakve
garancije da tehnologija
koja će se u njima koristiti
neće prouzročiti probleme
po okoliš i zdravlje ljudi. Da
su RCGO pogubni po
okoliš i zdravlje ljudi
ustvrdio je i sam ministar
Čorić koji je naveo za
RCGO Marišćina: "Ako se
do 25. ožujka situacija ne
popravi, odlagalište će biti
zatvoreno."
Preusmjeravanje
sredstava na RCGO neće
rješiti problem
gospodarenja otpadom a
ni smanjiti emisije
stakleničkih plinova.
Problem otpada i emisija
može se jedino rješiti
odvajanjem na kućnom
pragu, izgradnjom
sortirnica, kompostana i
centara za ponovnu
uporabu. Prijedlog je

Siniša Bosanac	PLAN	poglavlje 4.9 u potpunosti odbaciti.	<p data-bbox="890 360 1461 663">Republika Hrvatska kao država članica EU Planom gospodarenja otpadom za razdoblje 2017.-2022. godine (Narodne novine br. 3/17) propisala je hijerarhiju odnosno red prvenstva gospodarenja otpadom te ima propisane ciljeve za odvajanje i recikliranje otpada. I red prvenstva gospodarenja otpadom i ciljevi su usklađeni sa ciljevima EU, jednaki su za sve države članice EU i koje RH kao država članica mora poštivati i ispuniti.</p> <p data-bbox="890 667 1461 1469">Prioritet je razvijanje sustava primarnog odvajanja korisnih sirovina iz otpada, odnosno razvoj kružnog gospodarstva te u skladu s tim Ministarstvo zaštite okoliša i energetike intenzivno surađuje s jedinicama lokalne samouprave u cilju osiguranje infrastrukture za odvojeno prikupljanje otpada – nabavka spremnika, izgradnja reciklažnih dvorišta, izgradnja sortirnica, edukacija i informiranje na način da se općinama i gradovima osiguraju bespovratna sredstva iz EU fondova. Centri za gospodarenje otpadom planirani Planom dio su sustava koji osigurava obrada ostatnog otpada koji se mora zbrinuti. Naime povećanje stope recikliranja otpada je cilj koji nema alternativu te se razvojem tehnologija mogućnosti recikliranja povećavaju, međutim uvijek će ostati dio otpada kojeg je potrebno zbrinuti u centru za gospodarenje otpadom. S tim u vezi, Republika Hrvatska je i ograničila kapacitete obrade ostatnog otpada kako bi se jasno definirali infrastrukturni kapaciteti za odvojeno prikupljanje i recikliranje otpada kao i kapaciteti za obradu ostatnog otpada prije odlaganja čime osiguravamo da ne bude prekomjernog oslanjanja na obradu miješanog komunalnog otpada.</p> <p data-bbox="890 1496 1461 1798">Sve navedeno jasno je propisano Zakonom o održivom gospodarenju otpadom (Narodne novine br. 94/13, 73/17 i 14/19) i Planom gospodarenja otpadom i za razdoblje 2017.-2022 gdje su u Poglavlju 10. i navedena potrebna financijska sredstva i izvori sredstava gdje je jednoznačno navedeno da se dio sredstava za provedbu planiranih projekata osigurava iz sredstava Fonda za zaštitu okoliša i energetske učinkovitost.</p> <p data-bbox="890 1825 1461 1946">Izgradnja centara za gospodarenje otpadom doprinosi smanjenju emisija stakleničkih plinova što je prepoznato i kao mjera smanjenja emisija u Nacrtu strategije niskougljičnog razvoja RH za</p>
-------------------	------	--------------------------------------	--

razdoblje do 2030. s pogledom na 2050. godinu.

Tomislav Pavošević PLAN

Napomena: Prijedlog uz savjetovanje o „Izmjeni i dopuni Plana korištenja financijskih sredstava dobivenih od prodaje emisijskih jedinica“ povezujem sa svojim prijedlogom u savjetovanju o „Nacrtu Strategije prilagodbe klimatskim promjenama u RH za razdoblje do 2040. godine s pogledom na 2070. godinu“ koje provodi isto Ministarstvo zaštite okoliša i energetike, a savjetovanje je otvoreno do 25.5.2019. U opisu savjetovanja nisam vidio konkretne projekte koji bi se financirali iz sredstava dobivenih od prodaje emisijskih jedinica nego popis područja s iznosom kumulativnog financiranja, odnosno s postotnom raspodjelom koja se predlaže. Zato predlažem da se za određeni postotak povećaju iznosi za područja koja se odnose na prilagodbu klimatskim promjenama (naslov 4.6.: Projekti ESI fondova i prioritetne mjere prilagodbe klimatskim promjenama i naslov 4.7. Istraživanje i razvoj te stručna podrška (IR)) Predlažem da se iz sredstava dobivenih od prodaje emisijskih jedinica financira Plan korištenja financijskih sredstava dobivenih od prodaje emisijskih jedinica ograničava se na razdoblje do 2020. godine pa predlažem da se prijedlozi uzmu u obzir možda prilikom izrade plana za naredno razdoblje. Detaljni

Prijedlog je primljen na znanje te će se prilikom izrade novog Plana od 2021. godine uključiti i projekti prilagodbe klimatskim promjenama kao što je navedeno u komentaru tj. za određeni postotak će se povećati iznosi za područja koja se odnose na prilagodbu klimatskim promjenama. Smatramo kako u ovome trenutku nije potrebno dodatno povećavati taj iznos jer svi projekti koji se odnose na prilagodbu klimatskim promjenama imaju dostatna financijska sredstva za financijsko razdoblje trajanja Plana.

opis sadržan je u mom prijedlogu uz savjetovanje o „Nacrtu Strategije prilagodbe klimatskim promjenama u RH za razdoblje do 2040. godine s pogledom na 2070. godinu.“ Obrazloženje (iz prijedloga za savjetovanje o „Nacrtu Strategije prilagodbe klimatskim promjenama u RH za razdoblje do 2040. godine s pogledom na 2070. godinu“): 1. Zbrinjavanje oslobođenih stakleničkih plinova Strategijom energetskeg razvoja Republika Hrvatska je postavila za cilj da će u 2020. godini iz poljoprivredne proizvodnje u energetske svrhe iskoristiti oko 100 milijuna m³ bioplina godišnje. Očekivanje za razdoblje do 2040. odnosno do 2070. možda je i dvostruko veće, ali se uz postojeću dinamiku izgradnje kogeneracijskih postrojenja za proizvodnju električne i toplinske energije Najveći dio proizvedenih stakleničkih plinova od kojih je najopasniji metan, završit će u atmosferi. Kada se kolokvijalno govori o stakleničkim plinovima, obično se misli na ugljični dioksid, čime se ispušta iz vida da je metan 70 puta jači staklenički plin, a može se iskoristiti za proizvodnju energije. U pravilu se ispušta iz vida činjenica da atmosferska vodena para najviše doprinosi efektu staklenika. Točno je da se izgaranjem bioplina (metan: 50%; CO₂: 50%), u količini koja daje jednu tonu metana/ god., dobije 5,7 tona ugljičnog dioksida

(izgaranje metana: 2,7 tona; CO₂ izravno iz bioplina: 3,0 tona) i 560 kilograma vode. Tu količinu ugljičnog dioksida 186 hrastovih stabala starih 50 godina ugradi u drvenu masu u jednoj godini. Ugljični dioksid koji bi se oslobodio izgaranjem svih 100 milijuna m³ bioplina koliko je planirano Strategijom energetskeg razvoja Republika Hrvatska do 2020. godine 200 je puta manji od kapaciteta svih šumskih površina u Republici Hrvatskoj, izračunato prema prosječnoj hrastovoj šumi staroj 50 godina. Primjerice, za zbrinjavanje ugljičnog dioksida koji bi se u kogeneracijskom postrojenju snage jedan megawat (1 MW) oslobodio iz bioplina, potrebno je osigurati 350 ha hrastove šume stare 50 godina. Iz ovoga se vidi da u Republici Hrvatskoj ne bi bio problem zbrinuti sav ugljični dioksid koji bi se oslobodio izgaranjem bioplina, ali bi problem nastao ako se ne bi iskoristio metan koji se oslobađa u stočarskoj i poljoprivrednoj proizvodnji, ili ako se ne sakupi voda koja se oslobađa izgaranjem bioplina, koja bi kao vodena para završila u atmosferi. Ako se do 2040. odnosno do 2070. planira višestruko veća proizvodnja bioplina rješenje bi bilo da se uz izgradnju kogeneracijskog postrojenja predvidi obaveza pošumljavanja s linearnim povećanjem površine od početnih 10% u 2020. do 100% potrebne površine u 2070. godini. Za

postrojenje ukupne toplinske i električne snage 1 MW, koja bi bila u funkciji 50 godina, potrebno bi bilo zasaditi hrastovu šumu na površini od 353 ha, uz gustoću pošumljavanja od 680 stabala/ ha. Pri tom bi bilo potrebno ograničiti raspolaganje drvnom masom iz šume koja je zasađena namjenski i to tako da se drvna masa ne smije koristiti u razdoblju kraćem od primjerice 50 godina, kada bi se smjela upotrijebiti samo u drvenoj industriji i ne bi se smjela upotrijebiti za ogrjev. Dobro bi bilo ovo savjetovanje za „Nacrt Strategije prilagodbe klimatskim promjenama u RH za razdoblje do 2040. godine s pogledom na 2070. godinu“ povezati sa savjetovanjem za „Izmjenu i dopunu Plana korištenja financijskih sredstava dobivenih od prodaje emisijskih jedinica“, koje također vodi Ministarstvo zaštite okoliša i energetike (savjetovanje je otvoreno do: 10.5.2019.). Naime, dio sredstava od prodaje emisijskih jedinica mogao bi se dodijeliti Hrvatskim šumama, ili drugom investitoru za namjensko pošumljavanje, radi skladištenja ugljika koji ima porijeklo u bioplinu iz stočarske i poljoprivredne proizvodnje, odnosno koji je oslobođen u kogeneracijskom postrojenju na bioplin. Namjenski pošumljena površina koja bi se financirala sredstava dobivenim od prodaje emisijskih jedinica iznajmljivala bi se investitorima koji bi ulagali

u kogeneracijska postrojenja i to bez naknade ili uz manju naknadu. Na drvnu masu bi se moralo postaviti isto ograničenje raspolaganja kao i za pojedinačno pošumljavanje. 2. Poticanje izgradnje kogeneracijskih postrojenja Izgradnja kogeneracijskih postrojenja je preduvjet za zbrinjavanje stakleničkih plinova koji se oslobađaju u stočarskoj i poljoprivrednoj proizvodnji, a potrebno ih je koliko je god moguće izgraditi na lokacijama proizvodnje, u blizini peradarskih, svinjogojskih i govedarskih farmi. U pravilu bi se radilo o razmjerno malim snagama između 20 do 200 kW, u obiteljskim poljoprivrednim gospodarstvima, kojima bi se morale pripremiti poticajne mjere. Za upoznavanje s mogućnostima i koristi od zbrinjavanja otpada u stočarskoj i poljoprivrednoj proizvodnji mogla bi se izgraditi tipska postrojenja koja bi bila ogledni primjerci u peradarskoj, svinjogojskoj i govedarskoj proizvodnji. Tri tipa oglednih postrojenja potrebna su radi velike razlike u veličini i vrsti digestora u kojima se proizvodi bioplin. Na bazi tipskih postrojenja izradili bi se i tipski projekti koji bi se kao poticaj besplatno ustupali investitorima, odnosno zainteresiranim OPG. Poznato je da OPG danas imaju problema s takozvanom Nitratnom direktivom EU o dopuštenoj količini nitrata na pojedinom području

zbog koje su prisiljeni
investirati u odlagališta
stajnjaka čime se od
zagađenja štite podzemne
vode, ali u atmosferu
odlazi metan kao vrlo
opasni staklenički plin.
Umjesto izgradnje
odlagališta stajnjaka
rješenje bi bilo u izgradnji
digestora i korištenju
bioplina.